

317
[REDAKTION]
[REDAKTION]
OSD 14/16

**ORZECZENIE
OKRĘGOWEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH [REDAKTION]**

z dnia 18 kwietnia 2016 roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych
[REDAKTION] w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Krystyna Skotowska-Tomkiewicz

Sędziowie: r. pr. Anna Michnicka - Dziewurska (sprawozdawca)

r. pr. Krystyna Bąkowska

Protokolant: apl. radc. Emilia Hnat

Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego r.pr. Magdaleny Kotulli

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 18 kwietnia 2016 roku sprawy ze skargi [REDAKTION]
[REDAKTION] przeciwko radcy prawnemu [REDAKTION] obwinionej o to, że:

- 1) w okresie od dnia 17 września 2010 r. do dnia 11 października 2011 r. prowadziła postępowanie egzekucyjne przeciwko [REDAKTION] pomimo, iż posiadała wiedzę, że cała należność została zapłacona przez dłużnika na rzecz wierzyciela;
- 2) w dniu 25 listopada 2011 r. złożyła skargę na umorzenie przez komornika postępowania egzekucyjnego, a także podejmowała dalsze czynności w celu uzyskania od [REDAKTION] kosztów zastępstwa prawnego tj. skierowała w dniu 27 sierpnia 2012 r. do Pana [REDAKTION] wezwania do zapłaty kwoty 36 778,77 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego zasądzonych na rzecz [REDAKTION] wyrokiem Sądu Okręgowego [REDAKTION] z dnia 20 listopada 2009 r. [REDAKTION] wyrokiem Sądu Apelacyjnego [REDAKTION] z dnia 27 kwietnia 2010 r. [REDAKTION] pomimo, iż wiedziała, że dłużnik uregulował wszystkie koszty procesu na rzecz jej klienta [REDAKTION]

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 6 ust.1, art. 11 ust. 2, art. 28 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do Uchwały nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28.12.2010r., art. 3 ust. 2 w związku z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j.: Dz. U. z 2015 r. poz. 507) przez zachowanie niezgodne z zasadami etyki zawodowej.

3) w skardze na czynności komornika z dnia 25 listopada 2011 r. powoływała się na art. 122 kpc, pomimo, iż w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Okręgowego [REDAKTOWANE] z dnia 20 listopada 2009 r. [REDAKTOWANE] wyrokiem Sądu Apelacyjnego [REDAKTOWANE] z dnia 27 kwietnia 2010 r. [REDAKTOWANE] była pełnomocnikiem [REDAKTOWANE] ustanowionym z wyboru i prowadziła sprawę w oparciu o umowę zlecenia z dnia 9 listopada 2001r.,

tj. naruszenia art. 122 kpc popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 6 ust.1, art. 11 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do Uchwały nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28.12.2010r., art. 3 ust. 2 w związku z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j.: Dz. U. z 2015 r. poz. 507), w związku z art. 122 1 kpc, przez zachowanie niezgodne z zasadami etyki zawodowej.

4) pomimo wezwań do zapłaty, nie zwróciła Panu [REDAKTOWANE] kwoty 11 907,23 zł przekazanej na jej konto przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym [REDAKTOWANE] chociaż wiedziała, że dłużnik uregulował wszystkie koszty procesu na rzecz jej klienta [REDAKTOWANE]

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 6 ust.1, art. 11 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do Uchwały nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28.12.2010r., art. 3 ust. 2 w związku z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j.: Dz. U. z 2015 r. poz. 507) przez zachowanie niezgodne z zasadami etyki zawodowej.

a także zarzut, że:

- 5) pomimo posiadanej wiedzy o toczącym się postępowaniu dyscyplinarnym w okresie od grudnia 2014r. do października 2015r., nie podejmowała korespondencji zawierającej wezwanie do stawienia się na przesłuchanie wysyłanej do niej i pomimo awizowania nie odbierała jej;
- tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 46 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do Uchwały nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28.12.2010r., art. 3 ust. 2 w związku z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j.: Dz. U. z 2015 r. poz. 507) przez zachowanie niezgodne z zasadami etyki zawodowej.

ORZEKA:

1. na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 233) umarza postępowanie co do czynów opisanych w pkt 1, 2, 3, 4 wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego z dnia 7 marca 2016 r. sygn.. akt RD 54/14;
2. uznaje r. pr. [REDAKTED] winną popełnienia przewinienia dyscyplinarnego opisanego w pkt 5 i za to na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 233) wymierza jej karę upomnienia;
3. na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych kosztami postępowania w kwocie 2.107,80 zł obciąża Okręgową Izbę Radców Prawnych [REDAKTED]

Żdnam

Substancja

Anna Kuczyńska

OSD 14/16

Uzasadnienie.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 19 maja 2011 r do Okręgowej Izby Radców Prawnych [redacted] wpłynęła skarga p. [redacted] / datowana 16.V.2011 r / dotycząca nieetycznego postępowania radcy prawnej [redacted]. W uzasadnieniu skarżący podał, iż radca prawna pomimo posiadanej przez nią wiedzy, że zobowiązanie skarżącego co do zapłaty kosztów postępowania w kwocie 46.702 zł na rzecz jej klienta [redacted] już została uiszczona, skierowała wniosek egzekucyjny co do tej kwoty. Wszczęte postępowanie egzekucyjne naraziło skarżącego na szkodę w wysokości ponad 50.000 zł. O popełnieniu przestępstwa przez [redacted] zawiadomił Prokuraturę Okręgową [redacted].
Dowód ; skarga z dnia 16.05.2011 r

Zawiadomienie Prokuratury Okręgowej z dnia 16.05.2011 r .

W dniu 30 listopada 2011 r zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP wydał postanowienie o wszczęciu dochodzenia / k..49 – 50 /.

Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego i analizie dołączonych dokumentów, powołanych w uzasadnieniu Postanowienia / k.134 – 140/, zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wydał postanowienie o umorzeniu dochodzenia w sprawie . W uzasadnieniu podano iż przyczyną powyższego było ustalenie, iż r.pr. [redacted] działała w zakresie udzielonego jej pełnomocnictwa i nie naruszyła prawa, pełnomocnictwo procesowe udzielone jej przez [redacted] obejmuje również postępowanie egzekucyjne, czynności przed komornikiem dokonała działając w treści udzielonego jej pełnomocnictwa / dowód : k.140 postanowienia o umorzeniu dochodzenia./

Na powyższe postanowienie [redacted] złożył zażalenie zarzucając naruszenie zarówno przepisów kodeksu postępowania cywilnego, w szczególności art. 99, 122 par.1, 365 ,233 par.1, 328 par.2 361 oraz art. 6 Kodeksu etyki radcy prawnego poprzez błędną ocenę stanu faktycznego oraz pominięcie dowodów przedstawionych przez skarżącego. Szczególnie z-ca rzecznika nie wzięła pod uwagę pisma obwinionej z 12.XI.2010 r , w którym przyznała, że składając wniosek egzekucyjny wiedziała ,ze zasądzone koszty procesu zostały przez skarżącego zapłacone oraz ,ze skarżący pismem z dnia 8.XI.2010 r poinformował obwinioną o przekazaniu kosztów postępowania jej klientowi i zażądał wycofania wniosku egzekucyjnego co do tych kosztów.

W dniu 14 listopada 2012 r Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP [redacted] uchylił zaskarżone postanowienie i przekazał sprawę do dalszego prowadzenia .

Dowód : Postanowienie [redacted] – k.174.

W uzasadnieniu podano, iż postępowanie wyjaśniające winne być uzupełnione prze ustalenie czy radca prawna miała podstawy do wystąpienia z wnioskiem egzekucyjnym dotyczącym kosztów procesu z pominięciem strony, którą reprezentowała w postępowaniu sądowym tj. p. [redacted]

W dniu 10.VIII.2013 r z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego wydał postanowienie o umorzeniu dochodzenia oraz postanowił , iż po uprawomocnieniu się postanowienia sprawę skieruje do Dziekana OIRP celem udzielenia ostrzeżenia dziekańskiego.

Dowód : postanowienie wraz z uzasadnieniem k.178-182 .

eOd powyższego postanowienia skarżący złożył zażalenie zarzucając naruszenie prawa poprzez nie wykonanie dwóch wskazań Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego zawartych w uzasadnieniu tegoż Sądu oraz naruszenie przepisów prawa procesowego poprzez pominięcie istotnych dowodów tj. oświadczenia obwinionej oraz przesłuchania świadka a nadto błędne przyjęcie , że koszty procesu sąd zasądził na rzecz obwinionej o nie jej mocodawcy, którego była jedynie pełnomocnikiem.

Dowód : zażalenie z dnia 2.IX.2013 r k. 188 – 191.

W dniu 23 kwietnia 2014 r Okręgowy Sad Dyscyplinarny OIRP [redacted] uchylił zaskarżone postanowienie i przekazał sprawę do dalszego prowadzenia. W uzasadnieniu postanowienia podano, iż zarzuty wykazane w zażaleniu zasługują na uwzględnienie. W szczególności zasadnym jest zarzut nie wykonania przez zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego dwóch wskazań zawartych w uzasadnieniu postanowienia z dnia 14.XI.2012 r

Dowód : postanowienie OSD wraz z uzasadnieniem / k 2134 – 237 /

Postanowieniem z dnia 9 lutego 2016 r z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP przedstawił zarzut radcy prawnej [redacted] iż pomimo wiedzy o toczącym się postępowaniu dyscyplinarnym w okresie od stycznia 2015 r do października 2015 r nie podejmowała korespondencji zawierającej wezwania do stawienia się na przesłuchanie do niej i pomimo awizowania nie odbierała jej t.j. przewinienia dyscyplinarnego określonego w art.46 KERP w zw. z art. 64 ust.1 ustawy o radcach prawnych.

Dowód : postanowienie z dnia 9.II.2016 r sygn. akt R.D.54/14 / k. 280-281/.

W dniu 7 marca 2016 r do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP wpłynął wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawnej [redacted] obwinionej o to , że :

1. w okresie od dnia 17 września 2010 r do dnia 11 października 2011 r prowadziła postępowanie egzekucyjne przeciwko [redacted] pomimo iż posiadała wiedzę że cała należność została zapłacona przez dłużnika na rzecz wierzyciela ;

2. w dniu 25 listopada 2011 r złożyła skargę na umorzenie przez komornika postępowania egzekucyjnego, a także podejmowała dalsze czynności w celu uzyskania od [redacted] kosztów zastępstwa prawnego tj. skierowała w dniu 27 sierpnia 2012 r. do pana [redacted] wezwania do zapłaty kwoty 36 778,77 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego zasadzonych na rzecz [redacted] wyrokiem Sądu Okręgowego [redacted] z dnia 20 listopada 2009 r [redacted] wyrokiem Sądu Apelacyjnego [redacted] z dnia 27 kwietnia 2010 r [redacted] pomimo, iż wiedziała , że dłużnik uregulował wszystkie koszty procesu na rzecz jej klienta [redacted]

3. w skardze na czynności komornika z dnia 25 listopada 2011 r powoływała się na art. 122 kpc, pomimo , iż w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Okręgowego [redacted] z dnia 20 listopada 2009 r [redacted] wyrokiem Sądu Apelacyjnego [redacted] z dnia 27 kwietnia 2010 r [redacted] była pełnomocnikiem [redacted] ustanowionym z wyboru i prowadziła sprawę w oparciu o umowę zlecenia z dnia 9 listopada 2001 r;

4. pomimo wezwań do zapłaty , nie zwróciła [redacted] kwoty 11 907,23 zł przekazanej na jej konto przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym [redacted] [redacted] chociaż wiedziała, że dłużnik uregulował wszystkie koszty procesu na rzecz jej klienta [redacted]

Dowód : postanowienie z dnia 7 marca 2016 r [redacted] k.286 -296/.

Na podstawie zeznań św. [REDAKTOWANE] ustalono, że skarżący przesłał na jego konto kwotę 48.736 zł tytułem zasądzonych kosztów postępowania sądowego i pomimo tego obwiniona wystąpiła do komornika z wnioskiem egzekucyjnym dotyczącym tej kwoty.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Art. 70 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r o radcach prawnych / Dz. U. z 2016 r, poz. 233 / określa zasady przedawnienia karalności. Zasady te są zawarte w trzech punktach. Pierwszy z nich stanowi, że nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego, jeżeli od czasu popełnienia przewinienia upłynęły trzy lata, drugi stanowi, iż w razie wszczęcia przewinienia dyscyplinarnego przed upływem terminu, o którym mowa wyżej, karalność przewinienia dyscyplinarnego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło pięć lat, trzeci stanowi, iż jeżeli czyn zawiera znamiona przestępstwa, przedawnienia następuje z upływem okresu przedawnienia karalności przestępstwa.

W niniejszym postępowaniu dyscyplinarnym podstawowe znaczenie mają wskazane wyżej okresy przedawnienia. Zatem Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w odniesieniu do zarzutów sformułowanych w pkt. 1 – 4 skupił się na ocenie dat dokonanych czynności przez radcę prawnego M. [REDAKTOWANE] J. [REDAKTOWANE]. /podobne stanowisko zawarte w uzasadnieniu wyroku Sadu Najwyższego Izba Karna sygn. Akt V KK 5/08 /

Zatem w odniesieniu do pkt. 1/ wniosku dyscyplinarnego OSD ustalił, iż nastąpiło przedawnienie karalności, bowiem z ustaleń poczynionych w procesie dyscyplinarnym wynika, że zarzucony czyn miał miejsce w okresie od 17 września 2010 r do 11 października 2011 r, a więc wniosek o ukaranie przekroczył okres trzyletni. Tj. datę 17.IX.20134 r.

Podobnie z zarzutem opisanym w pkt.2, gdzie przedawnienie trzyletnie minęło 25 listopada 2014 r – czyn miał miejsce 25.XI.2011 r. W tym samym czasie przedawnił się zarzut wymieniony w pkt. 3 wniosku dyscyplinarnego. W odniesieniu do zarzutu z pkt.4 przedawnienie nastąpiło w dniu 3 lutego 2014 r – wezwanie do zwrotu pieniędzy nosi datę 3.II.2011 r / k. 268/.

W takich okolicznościach faktycznych nie ma zastosowania przepis pkt. 2 art.70 ustawy o radcach prawnych, bowiem wszczęcie postępowania dyscyplinarnego nastąpiło po upływie terminu trzyletniego.

Wobec powyższego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny na podstawie art. 17 § 1 pkt. 6 k.p.k. w związku z art. 70 ust.2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r o radcach prawnych / Dz. U. z 2016 r, poz. 233 / umorzył postępowanie co do czynów opisanych w pkt. 1, 2, 3 i 4 wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego z dnia 7 marca 2016 r sygn.akt RD 54/14 .o czym orzeczono w punkcie 1.orzeczenia z dnia 18 kwietnia 2016 r sygn. Akt 14 / 16.

W odniesieniu do zarzutu punktu 5 wniosku dyscyplinarnego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny na podstawie zebranych dowodów, w szczególności wezwań do stawienia się na przesłuchanie przed z-cą Rzecznika Dyscyplinarnego / k.271, 273, 275, 277/ nie podjętej korespondencji z adnotacją poczty / k .272, 274, 276 / oraz wezwań na rozprawę na dzień 18 kwietnia 2016 r Sąd ustalił, że obwiniona radca prawny [REDAKTOWANE] naruszyła zasady etyki radcowskiej, bowiem pomimo tego, że wiedziała o toczącym się postępowaniu dyscyplinarnym przeciwko niej, przestała przyjmować korespondencję związaną z tym postępowaniem, nie zawiadomiła organu samorządowego o przeszkodach w podejmowaniu korespondencji, czy to poprzez zmianę adresu zamieszkania, czy też o ewentualnej chorobie lub innych przyczynach losowych. Świadczy to, zdaniem Sądu, o lekceważeniu podstawowych obowiązków wynikających z zasad etyki radcowskiej.

Na podstawie art.65 ust.1 pkt.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r o radcach prawnych, uznając [REDAKTOWANE] za winną popełnienia opisanego w pkt.5 czynu, wymierzył jej karę upomnienia, uznając że kara ta będzie adekwatna do popełnionego przewinienia.

O kosztach postępowania orzeczono w oparciu o przepis art.70.6 ust.2 ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r.

Seofanica

Bydandue *Jan Kw. - Jurek - b*

Pouczenie.

Orzeczenie nie jest prawomocne, przysługuje od niego odwołanie kierowane do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w Warszawie, za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego we Wrocławiu – w terminie 14 dni od daty otrzymania orzeczenia.